

"Silent Ways"

Cæcilie Norby

Om Sangene

April 2013

1. STEPPING STONE (*Duffy and S. Booker*)

Vi havde 10 minutter tilbage af vores indspilningssession i studiet på Kgs Nytorv og alle ville spille det sidste nummer ind. Uden at øve, tale eller forberede nogen på noget, talte jeg for og en dyb sumpet bund blev spontant udgangspunktet for vores melankolske jam på Duffy's hit fra 2008. "Stepping Stone" er en ultra feminin sang med oprørske undertoner.

2. WINTER LADY (*L. Cohen*) + **3. IN MY SECRET LIFE** (*L. Cohen*)

"Winter Lady" og "In my Secret Life" er blandt mine absolutte Cohen-favoritter. Der er noget underspillet og små-reserveret over Cohens sange. Man må selv slå ørerne ud og komme hen til sangen. Begge sange handler om uopfyldt kærlighed, hvor den attråede befinder sig på afstand. - Og det er netop som den iagttagende, Leonard befinder sig bedst, fornemmer jeg. Små hverdagshistorier på enkle smukke melodier.

4. PAPA WAS A ROLLING STONE (*The Temptations*)

"Papa..." var et af soundtracks'ne til min psykedeliske ungdom, hvor basgange og grooves, der blev ved i en uendelighed, var en meditativ rejse. Den amerikanske soul musik forvandlede Mont Martre i Nørregade i Kbh til en farvelade af svedige dansende post hippier 2 x 6 timer hver weekend i start 1980'erne. Vi har vendt ørerne væk fra det amerikanske sound og "Papa.." er flyttet til Østeuropa, hvor det etniske fremadrettede tempo med polakken Leszek Mozdzer ved tangenterne og i Lars Danielssons fyrrige arrangement, får et nyt flow.

5. DIAMONDS AND GOLD (*T. Waits*)

Hvem skulle ha' troet at Tom Waits var inspireret af Mary Poppins? En rå sømandssang om begær og ambitioner, hvor melodiske Disney-fraser spøger i kulissen.

6. LIKE A ROLLING STONE (*B. Dylan*)

Min mormor og morfar sang rent, min mor og far sang rent, min søster og min barnepige og alle mine klassekammerater på Sankt Annæ Gymnasium sang rent - Det gjorde Bob Dylan ikke - og derfor gik der mange år, før mine forfinerede ører kunne opfatte Dylans genialitet ud i sangforedragets ædle kunst. Originalitet har intet med rigtige eller forkerte frekvenser at gøre, fandt jeg måbende ud af. - Elsker at synge denne sang. Elsker ironien og det lækre ordvalg.

7. HURT *(T. Reznor)*

En sang om at ramme bunden. "You can have it all: My empire of dirt..." Reznor har skrevet om Det ultimate håndklæde i ringen, hvor forfaldet blir' smukt og nærmest beskrevet som en livsværk. Igen et first take fra alles hånd (og mund), hvor man bla. tydeligt fornemmer Leszek og Lars' glæde og timing i hinandens selskab efter mange års samspil. Nguyen ligger den smukkeste klangbaggrund, mens Ikiz' percussion holder kog i gryden. Alle lytter og bidrager til helheden og glemmer sig selv... sådan som jeg husker det...

8. HEARTS AND BONES *(P. Simon)*

Paul Simons filosofiske rejse gennem New Mexico med hans forlovede emmer af lethed, oplevelser og store vidder. Den norske saxofonist himmelstormeren Marius Neset kommenterer bandets rejse gennem en tour de force-form på nummeret, som Leszek sad på gulvet og flækkede sammen minutterne inden dette track blev født. Efterfølgende nyder jeg at gå på opdagelse i alle de små spontane melodier, der ligger gemt. Alle gir' på smukkeste vis plads til hinanden.

9. SILENT WAYS *(W. Haffner / C. Norby)*

Titelnummeret på albummet er skrevet af min tyske trommeslager-ven Wolfgang Haffner og er en serenade til manden med stenansigtet og de indestængte følelser, hvor kærligheden og passionen ulmer under overfladen, som lavaen i vulkanen.

10. HAVE YOU EVER SEEN THE RAIN *(J. Fogerty)*

Min Creedence Clearwater Revival eye-opener. Originalen hørte jeg første gang i Rødbyvej Ungdomsklub, da jeg var 14 år. Dengang hvor et 1/2 gr. hash kostede 25 kr og der var hessian på væggene og fiskenet i loftet. Efter en barndom fyldt med klassisk musik krydret med lidt ABBA og Beatles gik dette lige i hjertet på den rå og usofistikerede måde.

11. BLACK HOLE SUN *(C. Cornell)*

En af 1990'ernes største hit er tekstmæssigt Soundgardens svar på Come Together, hvor teksten udelukkende består af usammenhængende linier, der bare lyder godt. Uvidende om dette, har jeg selvfølgelig et klart billede i mit hovede af, hvad denne tekst handler om: Den handler helt klart om vejrtrækningsproblemer i et lyserødt cremet overflodssamfund, hvor det eneste, der kan vende denne materialiske og amoralske spiral er den store kosmiske støvsuger. Så ved du dét, Cornell...

12. HYMNEN *(L. Danielsson / C. Norby)*

Albummets producer Lars Danielssons melodi får det sidste ord på pladen. Lars er melodiker til fingerspidserne og det salmeagtige forekommer i mange af hans kompositioner. Det er en hyldest til det kraftfulde, men nådesløse i naturen.